ایران ورزشی

روزنامه ورزشی صبح ایران ■ صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی ■ مدیرمسئول: علی عالی ■ تلفن: ۱۴-۸۸۵۰۴۱۱۳ ■ نمابر: ۸۴۷۱۱۱۷۳ ■ سازمان آگهی ها: ۱۸۷۷-۸۸۵۰۱۳۰۰
-۸۸۷۴۶۵۸۳ ■ انتشارات: ۵و۸۸۵۴۸۸۹۲ ■ امورمشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰-۸۸۵۲۱۹۵۴ ■ نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸/ صندوق پستی ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ ■ چاپ: ایرانیان

@iranvarzeshii

نظر خود را به این شماره پیامک کنید 3000 45 12 13

چهارشنبه ۲۱ مهر ۱۴۰۰- شماره ۶۸۷۳

www.INN.ir

info@inn.ir

دیگر رسانه‌ها

نگاهی به بازگشت رانیری به لیگ برتر

کلودیو رانیری سرمربی ۶۹ ساله ایتالیایی که در فصل ۱۶-۲۰۱۵ و با قهرمان کردن لسترسیتی در لیگ برتر یکی از افسانه های دنیای فوتبال را نوشت، این بار با قبول هدایت واتفورد و جانشینی ژیسکو مونیوز دوباره به لیگ برتر بازگشته است.

رانیری پس از اخراج از لستر در فوریه ۲۰۱۷ (۹ ماه پس از قهرمانی در لیگ برتر) ۴ تیم دیگر را هدایت کرده که در این میان، تجربه ناکام حضور در فولام نیز به چشم می خورد. رانیری در حالی به ویکرج رود می آید که ژیسکو مونیوز، سیزدهمین سرمربی اخراجی واتفورد از زمان مالکیت خانواده پوتزو بر این باشگاه (۲۰۱۲) لقب گرفته است. خانواده‌ای که در دوران حضور در انگلیس (و البته دوران مالکیت بر اودینزه و گرانادا) نشان داده نمی‌تواند در قبال مربیان خود صبوری کند!

با در نظر گرفتن این موارد، آیا رانیری قادر است دوران موفقی را در واتفورد پشت سر گذاشته و تا پایان مدت قرارداد دو ساله خود، در کنار «زنبورهای سرخ» بماند؟

عملکرد رانیری در سال‌های اخیر

در دورانی که حدوداً ۳۵ ساله شده، واتفورد بیستمین تیم کلودیو رانیری در عرصه مربیگری به شمار می آید؛ کارنامه‌ای که نام تیم های بزرگی نظیر چلسی، ناپولی، فیورنتینا، والنسیا، اتلتیکو مادرید، یوونتوس، رم، اینترمیلان و موناکو نیز در آن دیده می شود. اما به جز قهرمانی افسانه‌ای فصل ۱۶-۲۰۱۵ لیگ برتر با لستر، نقاط روشن کمی از نظر کسب جام در کارنامه رانیری دیده می شود. او با موناکو و فیورنتینا در سطوح دوم فوتبال فرانسه و اسپانیا به قهرمانی رسیده و با فیورنتینا و والنسیا، قهرمانی در کوپا ایتالیا و کوپا دل ری را تجربه کرده است. رانیری البته در مقطع دوم حضور خود در والنسیا قهرمان سوپرجام اروپا نیز شد؛ مسابقه‌ای که والنسیا به لطف قهرمانی در جام یوفا ۲۰۰۴ با رافا بنیتس مجوز حضور در آن را کسب کرده بود.

دوران حرفه‌ای رانیری پس از تجربه نقطه اوج خود، به فاصله تنها چند ماه وارد تونلی تاریک شد. رانیری تنها ۹ ماه پس از قهرمانی لستر و در حالی که تیمش در فاصله ۱۳ هفته تا پایان فصل در فاصله یک امتیازی منطقه خطر بود، از کار برکنار شد. او چند ماه بعد هدایت نانت فرانسه را به عهده گرفت و در پایان فصل این تیم را در جایگاه هفتم جدول (تنها یک رده فاصله با سهمیه اروپایی) تحویل داد؛ هرچند دلیل جدایی او از نانت مشکلات او با کادر مدیریتی باشگاه و والدمار کیتا (مالک تیم) عنوان شده بود.

دوری رانیری از این حرفه اما بیش از ۵ ماه طول نکشید و او در نوامبر ۲۰۱۸ در تیم قعر جدولی فولام جانشین اسلاویشا یوکانوویچ شد. حضور رانیری در کریون کاتج به تنها ۱۰۶ روز محدود شد و او پس از کسب فقط ۳ برد در ۱۷ مسابقه و قرار گرفتن تیمش در جایگاه نوزدهم جدول، از فولام رفت. شاید در آن مقطع کمتر کسی تصور می کرد رانیری دوباره به لیگ برتر بازگردد اما در اتفاقی غیرمنتظره، او فقط ۸ روز بعد به عنوان سرمربی جدید رم منصوب شد!

جالوروسی که بعد از حذف از لیگ قهرمانان توسط پورتو، اوزه بیودی فرانچسکو را از کار برکنار کرده بود، در حالی رانیری را به عنوان سرمربی جدید برگزید که در فاصله ۱۲ هفته تا پایان فصل در جایگاه پنجم و کورس سهمیه لیگ قهرمانان حضور داشت. رم با رانیری در ۶ بازی از این ۱۲ بازی به برد رسید اما به رده ششم رفت تا مدیران بند تمدید قرارداد «تینکرمن» را فعال نکنند.

رانیری یک بار دیگر و در اکتبر ۲۰۱۹، این بار در سمپدوریا جانشین دی فرانچسکو شد و تیم قعر جدولی او را در پایان فصل در جایگاه پانزدهم نگه داشت. او برای فصل بعد هم نیمکت را حفظ کرد و با رساندن این تیم به رده نهم، تحسین بسیاری را برانگیخت.

جیمز هورن کاسل، مفسر فوتبال ایتالیا در خصوص عملکرد او در سمپدوریا می گوید او توانست تیم را چند هفته قبل از پایان فصل در لیگ حفظ کند و در فصل دوم، با تیمی بی پول که بازیکنان خود را نیز از دست داده، در نیمه بالایی جدول قرار گیرد. پس نباید توانایی های رانیری را در فاصله دو هفته تا تولد ۷۰ سالگی اش دست کم گرفت. هورن کاسل عقیده دارد رانیری می توانست در اوج بازنشسته شود و بابت آن قهرمانی تاریخی همه جا سخنرانی کند اما او تنها می خواهد مربیگری کند، چرا که به آن معتاد است.

جیکوب کولشاو بنیانگذار کانال هواداری واتفورد نیز معتقد است سیستم ۲-۴-۴ رانیری (که با آن لستر را قهرمان کرد) کاملاً متناسب با بازیکنان کنونی هورنتس بوده و رویکرد تهاجمی این مربی، مورد قبول هواداران خواهد بود.

واتفورد و سیستم مربیگری معیوب

از زمان حضور خانواده پوتزو بر منصب مالکیت واتفورد (و با احتساب رانیری) ۱۴ سرمربی دائمی به این باشگاه آمده و هایدن مالینز هم در دو مقطع دیگر، به شکل موقت باشگاه را هدایت کرده است. در هر باشگاه دیگری، مقطع ۱۰ ماهه ژیسکو با ۳۶ مسابقه (که با صعود به لیگ برتر نیز همراه بود) مقطعی کوتاه برای مربی محسوب می شود اما جالب است بدانید از میان همه سرمربیان عصر پوتزو، تنها ۴ سرمربی توانسته بودند بیش از ژیسکو روی نیمکت ویکرج رود دوام بیاورند (جیان فرانکو زولا، کیکه سانچس فلورس، والتر ماتزاری و خاوی گراسیا)!

از آغاز فصل ۲۰-۲۰۱۹ لیگ برتر، ۱۲ تغییر مربی در این لیگ رخ داده و یک سوم این تغییرات به تنهایی سهم واتفورد بوده، آن هم در حالی که این باشگاه کلاً در فصل ۲۱-۲۰۲۰ لیگ برتر حضور نداشت! ژیسکو در حالی اخراج شد که تیمش از ۷ بازی نخست ۲ بازی را برده و ۷ امتیاز اندوخته بود؛ کارنامه‌ای که برای تیمی تازه صعود کرده ابداً کارنامه بدی نیست.

البته از منظر برخی، منافع این رژیم خانواده پوتزو برای واتفورد بیش از ضرر آن بوده است. واتفورد که از دهه ۱۹۸۰ میلادی هرگز برای دو فصل پیاپی در بالاترین سطح حضور نداشت، در این دوران ۵ فصل حضور پیاپی در لیگ برتر را تجربه کرد و در فصل ۱۹-۲۰۱۸ به فینال جام حذفی انگلیس رسید. جف دویل یکی از سردبیران ورزشی BBC نیز اگرچه اخراج ژیسکو را سختگیرانه دانسته، اما عدم تجربه و بینش تاکتیکی او را یک خطر برای حضور واتفورد در لیگ برتر در نظر گرفته است؛ کما اینکه نمایش های واتفورد در این ۷ مسابقه نیز فاصله زیادی با ایده آل ها داشت.

اسلاویشا یوکانوویچ پس از رساندن واتفورد به لیگ برتر از این تیم جدا شد، کیکه فلورس با وجود نگه داشتن تیم در لیگ و صعود به نیمه نهایی جام حذفی نتوانست نظر مالکان را جلب کند و خاوی گراسیا نیز فقط چند ماه بعد از حضور در فینال ویمبلی، تاوان شروعی ضعیف را با اخراج پرداخت کرد. شاید اکنون نتوان به شکل دقیق گفت رانیری با چه عملکردی، رضایت سران واتفورد را فراهم می کند؛ اما پیشنهاد قراردادی دو ساله به مردی که فاصله چندانی با ۷۰ سالگی ندارد، شاید نشان از درپیش بودن یک آزمون جدید برای مالکان کم صبر واتفورد داشته باشد.

(این مطلب پیش‌تر به نقل از بی‌بی‌سی در سایت فوتبال ۳۶۰ منتشر شده بود.)

عکس روز

گل سون

عکس از نعیم احمدی/ ایران ورزشی

قبل از شروع بازی با کره همه از سون می گفتند. او ستاره بی بدیل فوتبال کره جنوبی است. احتمالاً بهترین لژیونر تاریخ آسیا است. کسی که تاتنهام را به فینال لیگ قهرمانان رساند و نقش مهمی در موفقیت های این تیم لندنی بازی کرده. او در بازی دیروز هم خوب بازی کرد. این صحنه گلش است که نعیم احمدی، عکاس ایران ورزشی شکار کرده. همه می دانستیم باید او را مهار کنیم اما باز هم موفق شد از غفلت مدافعین ما استفاده کند و دروازه بیرانوند را بگشاید.

کاریکاتور

تیم ملی ایران و کره جنوبی به تساوی رسیدند. نبرد ستاره های آسیا که هر کدام در تیم های اروپایی شان برو و بیایی دارند مساوی شد. در این طرح که حمید سحری کشیده چهره سون کره‌ای و مهدی طارمی مشخص است.

طنزنیم

هومن جعفری

اوس جواد

سؤالی که پیش می آید این است که چه دلیلی وجود دارد در ملاقات رئیس فدراسیون فوتبال با اعضای تیم ملی بانوان کشورمان، نایب رئیس امور بانوان شرکت نمی کند؟ دوستانی که می دانند بفرمایند خبر جدیدی در راه است یا همان شایعات را باور کنیم؟

*

سرانجام طلسم شکست و تراکتورسازی موفق شد تمام بدهی های بین المللی خود را پرداخت کند و تمام پرونده ها را ببندد.

به همین مناسبت جشنی در باشگاه برگزار می شود تا مدیران باشگاه برای پرونده های بعدی نقشه های لازم را بکشند! از قدیم گفته‌اند بدهی برای مرد است دیگر!

*

خبر آمده که جاسم کرار قرار است به نفت مسجد سلیمان اضافه شود! تا جایی که ما یادمان می آید، این بشر پولش در استقلال دو روز دیر می شد شهر را به هم می ریخت! وای به حال نفت مسجد سلیمانی که دو ریال هم در حسابش ندارد!

*

جواد خیابانی شایعه خداحافظی خود از گزارشگری را تکذیب کرد. به نظر می رسد فردی که این شایعه را درست کرده، قطعاً داخل ورزشگاه نشسته!

نتیجه اخلاقی: یک مقدار به خودت استراحت بده اوس جواد!

تک به تک

میعاد نیک

آغاز عصر تازه در کشتی فرنگی

پاریس می‌تواند منتظر بماند

نمایشی که تیم ملی کشتی فرنگی کشورمان در روز نخست رقابت‌های کشتی قهرمانی جهان ۲۰۲۱ از خود نشان داد، به مثابه آرامشی بود که قبل از یک توفان حس می‌شود. شاگردان محمد بنا در اولین ساعات مسابقات جهانی چندان نمایش پرفروغی از خود نشان ندادند تا با توجه به عملکرد درخشان آزادکاران با کسب ۷ مدال رنگارنگ جهانی، تیم ملی کشتی فرنگی زیر تیغ تیز انتقادات قرار بگیرد اما محمد بنا مانند اکثر تورنمنت‌هایی که در کسوت سرمربیگری تیم ملی بوده، شاگردانش را مانند ققنوسی مانده زیر تلی از خاکستر به پرواز درآورد تا مرغوب‌ترین مدال‌ها را به ارمغان بیاورد. شاید اگر یکی از فرنگی‌کاران تیم ملی کم اشتباه‌تر ظاهر می‌شد و حداقل به مدال برنز دست می‌یافت، رکوردی تاریخی‌تر از تیم ملی کشتی فرنگی در آوردگاه جهانی نروژ برجای می‌ماند اما به رغم مرغوبیت بهتر مدال‌های شاگردان محمد بنا، تیم ملی کشتی فرنگی روسیه بر بام دنیا ایستاد. همین موضوع باعث شد تا رئیس فدراسیون کشتی کمی اظهار نگرانی کند و برای المپیک ۲۰۲۴ پاریس، عملاً به کادرفنی هشدار دهد که تنها قهرمانی المپیک می‌تواند کشتی ایران را اقناع و سیراب کند. تیم ملی کشتی فرنگی ایران پس از نمایشی تقریباً مناسب در المپیک ۲۰۲۰ توکیو، نسلی امیدبخش را در مسابقات جهانی ۲۰۲۱ نروژ معرفی کرد تا انتظارات برای المپیک مهم پاریس بیش از پیش شود. محمد بنا که با نتایج خوب و ثبات بی‌نظیرش در تیم ملی برای خود حاشیه امنیتی ساخته، مهم‌ترین چالش پیش رویش را المپیکی می‌بیند که حدود ۳ سال برای درخشش در آن زمان خواهد داشت. با توجه به ظهور نسل جوان در تیم‌های ملی کشتی آزاد و فرنگی و البته هدف‌گذاری فدراسیون کشتی مبنی بر ایستادن روی سکوی نخست کشتی دنیا در پاریس، تازه کار کادرفنی شروع شده. کشتی‌گیران ایرانی به شرط وجود برنامه‌ریزی درست و اجرای آن، استحقاق قهرمانی المپیک را خواهند داشت و این موضوع بر شدت انتظار از پژمان درستکار و محمد بنا می‌افزاید.

نفر به نفر

امیر فروزش

شاهکاری همانند سنگ بناهای تخت جمشید

عالیجناب بنا

اثرگذاری استاد محمد بنا و نقش پررنگ او در موفقیت تیم ملی کشتی فرنگی بر کسی پوشیده نیست و هیچ جور قابل کتمان نخواهد بود. بنا در کشتی فرنگی دنیا برای ایران چنان شکوه و عظمتی بنا نمود که تا سالیان سال نتایج درخشان او با تیم فرنگی ما مثل سنگ بناهای تخت جمشید با هیچ باد و توفانی گزند نخواهند دید.

پیش از این دوره از مسابقات جهانی نیز محمد بنا خود را به همگان ثابت نموده که چه مربی بزرگ، عاشق و مولفی است و در دنیا صاحب سبک است. چه پیشنهاداتی از کشورهای مختلف در سراسر کره خاکی با رقم‌های هنگفتی که به او نشده بود تا جناب بنا منت گذاشته و سرمربیگری تیمشان را قبول کند. رقم‌هایی که هرکسی را وسوسه می‌کند و او می‌توانست با آن پول‌ها هفت پشت خود را ببندد ولی او به خاطر عشق به سرزمین مادری خویش اینجا ایستاد و جوانان کشورش را روی سکو برده و جاودانه کرد.

از کار بزرگی که بنا انجام داد هرچه بگوییم کم است ولی او کاری کرد که در رشته‌ای که ورزش اول کشور ما محسوب می‌شود بهترین نتیجه را بگیریم. همانند اینکه روزی آمریکا در فوتبال آمریکایی بهترین نتیجه را بگیرد. در این میان باید این نوستاره‌های تازه از راه رسیده را نیز ستود. آنها که در سخت‌ترین شرایط با کمترین امکانات نسبت به سایر کشورها کارستان کردند و رکوردی جاودانه خلق نمودند تا در تاریخ سترگ کشتی ما ثبت شود. اگرچه در دوره فعلی و تیم فدراسیون دبیر امکانات و شرایط کشتی از بقیه ادوار گذشته بهتر است اما در همین شرایط، امکانات تیم ما با سایر تیم‌ها و رقبا هیچ جوره قابل مقایسه نیست و مصداق قیاس ماه من با ماه گردون محسوب می‌شود. از همین رو آنچه در نروژ رخ داد را باید شاهکار نامید؛ شاهکاری با امضای عالیجناب بنا.

گزارش یک پرونده

سامان موحدی راد

بنا و کارخانه طلاسازی

تو که دست به شاهکار آشناست...

اگر همه فیلم درباره الی را با دیالوگ معروف «یه پایان تلخ بهتر از یه تلخی بی‌پایانه» می‌شناسند احتمالاً رقابت‌های جهانی اسلو را با این شعار بشناسند: یک پایان طلایی بهتر از هر پایانی است. این دقیقاً کاری است که تیم کشتی فرنگی ایران انجام داد. چهار طلا و دو برنز ثبت بهترین نتیجه فرنگی‌کاران ایران در رقابت‌های جهانی است. گروهی از جوانان جویای نام ایرانی در کنار یک نام بزرگ به اسم محمد بنا یکی از بهترین نتایج تاریخ کشتی ایران را رقم زدند. هفت سال بود که ایران در فرنگی با طلا بیگانه بود و محمد بنا این بیگانگی را به پایان برد. شاید اینجا فرصتی باشد که کمی درباره محمد بنا حرف بزنیم؛ آقای خاص کشتی فرنگی ایران که بی‌شک تاریخ این ورزش را برای ایرانی‌ها به قبل و بعد از مربیگری خودش تقسیم می‌کند. ایران با همه ادعایی که در کشتی دارد سال‌ها در کشتی فرنگی از مدال دور بود و جدول مدال‌های ایران در این رشته در بسیاری از سال‌ها خالی بود. با آمدن محمد بنا به ایران به یکباره این رشته به یکی از بزرگترین شانس‌های ایران تبدیل شد. المپیک لندن و سه مدال طلای فرنگی بزرگترین شاهکار او بود. کما اینکه دیدیم در المپیک توکیو هم وقتی تیم ملی آزاد از مدال دور بود این محمد بنا بود که یک طلای دیگر برای ایران به ارمغان آورد. او در همه این سال‌ها نماد تخصص و سختکوشی بود. نمادی از اینکه اگر یک آدم متخصص را در جای درستش به کار بگیریم با چه نتایج درخشانی مواجه می‌شویم. محمد بنا استعداد عجیبی در یافتن نخبه‌ها دارد. این روش خاص او همیشه مورد انتقاد هم بوده، چرا که در چارچوب‌های معقول قرار نمی‌گرفت و برای همین کار کردن را برای او سخت می‌کرد. نگاهی به همین قهرمان فوق سنگین‌مان بیندازید. هیچ وقت ما در تاریخ کشتی فرنگی قهرمان فوق سنگین جهان نداشتیم. حالا یک قهرمان فوق سنگین داریم که از قضا نفر اول وزنش نبود و بعد از ابتلای شانس اول پوشیدن دوبنده تیم ملی به کرونا جایگزین او شد و مدال طلا را گرفت. چه کسی غیر از بنا می‌توانست این استعداد را در یوسفی ببیند و او را آقای کشتی فرنگی جهان کند. کار کردن با بنا سخت است اما همه سختی‌هایش را شیرینی مدال‌هایش می‌ارزد. او بار دیگر یک نسل طلایی را به کشتی ایران معرفی کرد. نسلی که حالا امیدواریم طلاهای المپیک پاریس را درو کنند. جوانانی که در کارگاه جواهرسازی محمد بنا آب‌دیده شدند.

آقای خاص کشتی فرنگی ایران بی‌شک تاریخ این ورزش را برای ایرانی‌ها به قبل و بعد از مربیگری خودش تقسیم می‌کند

کرنر

مازیار گیلکان

وعده دیدار در المپیک پاریس آقای محمد بنا

محمد بنا در اسلو ۲۰۲۱ نه فقط با مدال‌های کشتی فرنگی قدرت تازه ایران را در این ورزش نشان داد، بلکه پیام دیگری را برای همه فرستاد: محمد بنا تمام نشده است و در هفتمین دهه زندگی‌اش همچنان رویا می‌بافد و به رویاهایش دست می‌یابد.

او یک مربی تمام‌نشدنی است، همچنان روی تشک به شاگردانش به هنگام شادمانی فن می‌زند و در اجرایش مهارت و طراوتش را به رخ می‌کشد. این خوشحال کننده و نوید بخش است که کشتی فرنگی ایران با محمد بنا رویاهایش را تعقیب می‌کند.

محمد بنا به هنگام شکست‌هایش دست از کار نکشید، اگرچه قهر و استعفا را نیز سال‌ها پیش تجربه کرد اما همواره برای کار آماده بود و از ناکامی ترسی نداشت. اعتماد به نفس او برای جنگیدن و بازگشت با مدال‌های خوشرنگ مثال‌زدنی است.

تیم کشتی فرنگی ایران بی‌تردید مدیون او است، هم مدیون مهارت‌های مربیگری‌اش و هم مدیون انگیزه‌هایی که او پدید می‌آورد.

اگر بپرسیم چرا کشتی فرنگی ایران در اسلو ۲۰۲۱ نمایشی تاریخی داشت و چرا اینچنین بی‌سابقه خوش درخشید، اول از همه یک پاسخ روشن دارد: چون محمد بنا سرمربی تیم ایران است و در جهان کشتی فرنگی در دو دهه اخیر کمتر مربی در قواره او پیدا می‌کنید.

کشتی فرنگی ایران حالا رقیب کشتی آزاد ایران است، رقیبی سرسخت که رقابتی درون کشتی ایران پدید آورده و این رقابت را لازم نیست مخفی کنیم یا نادیده بگیریم. این رقابت جذاب است و حتی کری‌خوانی‌هایش می‌تواند رشد کشتی آزاد و فرنگی را منجر شود. پس به استقبال این رقابت برویم.

کشتی فرنگی ایران با محمد بنا و همکارانش می‌تواند برای المپیک پاریس نقشه‌های جذابی بکشد. این پتانسیل در کشتی فرنگی ایران وجود دارد که به قهرمانی در المپیک پاریس فکر کند. محمد بنا با این هدف بزرگ باید زمان باقی‌مانده تا المپیک را بگذراند و المپیک پاریس می‌تواند اوج درخشش او در جهان کشتی باشد. او خوب می‌داند که کشتی‌گیرهای جوانش را چگونه تا المپیک مراقبت کند و البته خوب می‌تواند استعدادهای تازه کشف کند و به آنها این باور را هدیه دهد که قهرمان جهان و المپیک باشند.

در قهرمانی جهان اسلو ۲۰۲۱ به چشم دیدیم که این تیم می‌تواند تا المپیک پاریس رویاهای بزرگ‌تر برای خود تعریف کند و کشتی‌گیرهای فرنگی ایران تشنه آن موفقیت بزرگ‌تر هستند. وعده دیدار در المپیک پاریس، آقای محمد بنا.